

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-----	-----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1. OCENA DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżonemu P. S. (1) zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk. Zgodnie z dyspozycją art. 286 § 1 kk odpowiedzialności karnej nim przewidzianej podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.</p> <p>Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie ulega wątpliwości, że oskarżony P. S. (1) dopuścił się czynu stypizowanego w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk. Jak wynika z okoliczności sprawy oskarżony P. S. (2) miał ustaloną od 4 lutego 2014 roku rentę rodzinną po zmarłej matce H. S.. W celu dalszego wypłacania świadczenia po 16 roku życia,</p>			

oskarżony przedstawiał pracownikom ZUS zaświadczenia z Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych (...) w C., z których wynikało, że w dalszym ciągu jest uczniem, co warunkowało dalszą wypłatę świadczenia rentowego. Na podstawie przedmiotowych zaświadczeń wydawane były decyzje o dalszej wypłacie oskarżonemu renty rodzinnej. Jednak oskarżony w rzeczywistości nie uczęszczał na wskazywane przez niego zajęcia i nie kontynuował nauki. Powyższe działanie oskarżonego skutkowało wypłacaniem przez (...) Oddział w C. oskarżonemu nienależnych świadczeń rentowych w okresie od 1 maja 2016 roku do 31 sierpnia 2016 roku, od 1 października 2016 roku do 31 stycznia 2017 roku, od 1 października 2017 roku, do 28 lutego 2018 roku oraz od 1 kwietnia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku. (...) Oddział w C. wypłacił oskarżonemu nienależne świadczenie rentowe w łącznej wysokości 35 595,55 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę niewątpliwie działanie oskarżonego polegające na przedstawieniu organowi ubezpieczeń, tj. (...) Oddział w C. zaświadczeń o kontynuowaniu nauki,

podczas gdy w rzeczywistości oskarżony nie uczęszczał na zajęcia wyczerpało znamiona przestępstwa oszustwa stypizowanego w art. 286 § 1 kk. Przedstawiając zaświadczenia o byciu uczniem oskarżony wyzyskiwał błąd pracowników organu rentowego w zakresie rzeczywistego pobierania nauki i uczęszczania na zajęcia, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem ZUS. Zaznaczyć trzeba, że działanie oskarżonego było nastawione na uzyskanie korzyści majątkowej w postaci renty rodzinnej. Oczywistym jest również, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, w celu uzyskania świadczeń renty rodzinnej przedstawiał zaświadczenia o kontynuowaniu nauki, co uzasadniało dalszą wypłatę oskarżonemu renty rodzinnej. Oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co uzasadniało przyjęcie w kwalifikacji prawnej art. 12 § 1 kk.

W ocenie Sądu wina i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego były znaczne. Sąd wziął pod uwagę okoliczności popełnienia przez oskarżonego P. S. (1) czynu, a

przede wszystkim to, że działania oskarżonego były nakierowane na uzyskanie przez niego korzyści majątkowej i pomimo tego, że oskarżony zdawał sobie sprawę, że nie kontynuuje nauki, co jest warunkiem wypłaty świadczeń rentowych, ponownie składał dokumenty, które potwierdzały jego status ucznia. Wina oskarżonego była niewątpliwa. Sąd ustalił, że oskarżony P. S. (1) działał umyślnie w warunkach zamiaru bezpośredniego kierunkowego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wyzyskanie błędu pracowników ZUS co do kontynuowania nauki w Liceum Ogólnokształcącym dla Dorosłych (...) w C. doprowadzając ZUS do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem, tj. dalszego wypłacania oskarżonemu renty rodzinnej. Należy zaznaczyć, że oskarżony działał z pełnym rozeznanieniem i miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania swojego zachowania i pokierowania swoim postępowaniem.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
---	--	-------	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S. (1)	1	1	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 12 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk karę 1 roku i 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie.</p> <p>Wymierzając karę za popełnione przestępstwo Sąd wziął pod uwagę zasady wymiaru kary określone w treści art. 53 kk, a w szczególności okoliczności jego popełnienia, charakter czynu, rozmiar wyrządzonej szkody, zachowanie sprawcy zarówno przed jak i po popełnieniu przestępstwa, stopień zawinienia oraz przesłanki szczególno- i ogólnoprewencyjne.</p> <p>Jako okoliczności obciążające, Sąd poczytał oskarżonemu znaczną społeczną szkodliwość czynu, wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem, popełnienie przestępstwa w celu uzyskania korzyści majątkowej oraz uprzednią karalność (w tym również za oszustwo). Za okoliczności łagodzące</p>

Sąd poczytał oskarżonemu fakt przyznania się do popełnienia przestępstwa.

Czyn oskarżonego nie wymagał kary surowszej aniżeli mu wymierzona, która jest karą w pełni adekwatną w niniejszej sprawie. Jest to kara spełniająca – poprzez nałożenie na oskarżonego obowiązku pracy – funkcje represji. Tej funkcji towarzyszą jednocześnie cele - wychowawczy i prewencyjny kary. Oskarżony poprzez konieczność wykonywania pracy na cele społeczne odczuje nie tylko trudy świadczenia pracy, ale i poweźmie refleksję nad swoim postępowaniem i wyciągnie stąd pozytywne wnioski na przyszłość. To zaś uchroni go od powrotu do przestępstwa. Kara ograniczenia wolności pozwoli oskarżonemu na realne odczucie wymierzonej mu kary, a jednocześnie nauczy odpowiedzialności i sumienności. Kara ograniczenia wolności nie będzie dla oskarżonego dolegliwa ponad miarę. Tak orzeczone kary i środki karne były adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu spełniając swój cel tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i indywidualnej.

<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Sąd nie orzekł o obowiązku naprawienia szkody mając na uwadze treść art. 415 § 1 kpk . Zgodnie z tym przepisem w razie skazania oskarżonego lub warunkowego umorzenia postępowania w wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, obowiązek naprawienia, w całości lub w części, szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia</p>			

szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. „Przy zaistnieniu zatem tożsamości podmiotowej i przedmiotowej znajduje (...) zastosowanie powyższa klauzula antykumulacyjna, eliminująca możliwość nałożenia obowiązku naprawienia szkody w oparciu o przepis art. 46 § 1 KK. R. legis wprowadzenia tego przepisu nie stanowiło przy tym osłabienie pozycji pokrzywdzonego w realizacji swoich uprawnień do uzyskania naprawienia szkody wynikającej z przestępstwa, lecz uniknięcia dwukrotnego orzekania w tym samym przedmiocie i funkcjonowania w obrocie prawnym dwóch tytułów egzekucyjnych dot. tego samego roszczenia (por. zwłaszcza wyroki SN z dnia 21.02.2013 r., V KK 14/13; z dnia (...), V KK 9/12; wyrok SA w Katowicach z dnia 8.04.2009 r., II AKa 63/09, Prok. i Pr. - wkł. 2010/3/25, KZS 2009/9/87; postanowienie SN z dnia 15.05.2012 r., IV KK 411/11, Prok. i Pr. - wkł. 2012/9/8).” (zob. wyrok Sadu Okręgowego

w Gliwicach z dnia 28 października 2014 roku, sygn. akt VI Ka 658/14) W niniejszej sprawie roszczenie pokrzywdzonego wynikające z czynu oskarżonego, jest dochodzone przez pokrzywdzonego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W sprawie nie ma żadnych wątpliwości, że przedmiotem egzekucji administracyjnej wobec oskarżonego P. S. (1) jest ta sama wierzytelność, która wynika z przestępstwa przypisanego oskarżonemu. W tej sytuacji orzeczenie w przedmiocie ponownego nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody rażąco naruszałoby prawo procesowe i miałyby istotny wpływ na treść wyroku, skoro nastąpiłoby z przekroczeniem zakazu płynącego z art. 415 § 1 kpk. Konsekwencją powyższych ustaleń i rozważań było nie uwzględnienie wniosku pokrzywdzonego o orzeczenie naprawienia szkody przez oskarżonego.

Sąd orzekał na podstawie przepisów kodeksu karnego w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych

przedsiębiorcom
dotkniętym skutkami
(...)19 oraz o
uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie układu w
związku z wystąpieniem
(...)19 (Dz. U. z 2020 r.,
poz. 1086) w zw. z art. 4
§ 1 kk, mając na uwadze,
iż nowelizacją zostało
zmienione brzmienie art.
37a kk, który obecnie
przewiduje, możliwość
orzeczenia zamiast kary
pozbawiania wolności,
kary: ograniczenia
wolności w wymiarze nie
niższym niż 3 miesiące
albo karę grzywnę w
wymiarze nie niższym niż
100 stawek dziennych przy
równoczesnym orzeczeniu
środka karnego, środka
kompensacyjnego lub
przepadku. Ponadto, Sąd
miał na uwadze, iż
nowelizacją dodany został
art. 57b kk, który nakazuje
przy czynie ciągłym z art.
12 § 1 kk wymierzenie
kary przewidzianej za
przypisane sprawcy
przestępstwo w wysokości
powyżej dolnej granicy
ustawowego zagrożenia.
Wobec czego, stan prawny
obowiązujący w czasie
popelnienia przestępstwa
przez oskarżonego był dla
niego względniejszy.

1.Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z
wyroku

Przytoczyć okoliczności

2	Biorąc pod uwagę sytuację majątkową i osobistą oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.	
1.Podpis		